

Vánoční dopis 2024

Farního sboru ČCE v Hranicích

Všem ve sboru – bratřím a sestrám, přátelům ...

... máte to taky tak, že některé okamžiky se nám zdají, že se udály nedávno, ale vzápětí nám dojde, že mezitím uběhl třeba rok nebo hned let několik? Samozřejmě, že to, co nechceme prožívat dlouho, se třeba docela vleče, ale ten čas je pořád stejný pro každého. O Vánocích si toho všímáme asi nejvíce. Vidíme jak nám rostou a pak taky stárnou děti. Někdo u stolu s námi ještě nedávno byl a už není. Někdo nás v tom roce opustil a teď je to jiné. A někdo nový naopak do rodiny přibyl. A někde se něco rozpadlo a něco se zase obnovilo. A tak to jde stále dokola. Z něčeho máme radost a z něčeho je nám i smutno. Vánoční svátky tyto naše vnitřní pocity zesilují. A tak se opravdu může stát, že člověk prožívá v tuto dobu i neveselé období, je najednou více sám, zatímco ti druzí to mohou mít úplně opačně.

Ale Boží pozvání přichází do každé naší situace... Ať si zrovna nahoře nebo úplně na dně. Ať jsi zdravý nebo nemocný. Ať jsi veselý či smutný. Ať jsi sám nebo obklopen a milován. Ať jsi ještě dítě nebo stár a sytý dnů... Bůh se sklonil k nám ke všem zpíváme v jednom spirituálu... Dítě v chlévě leží, Bůh se sklonil k nám... a v jiné vánoční písni zase zpíváme ... Ó pojd'me, pokloňme se Ježíši.

Takže v tomto duchu zní mé letošní pozvání ke svátečním bohoslužbám... Bůh přichází ke všem bez rozdílu... ó pojd'me a pokloňme se!

Paulína Lukášová, Vaše farářka

Bohoslužby v době adventní, během Vánoc 2024 a po Novém roce 2025
v Evangelickém kostele na Šromotově náměstí, v neděli v 9.00 hodin

- 1. prosince - **1. adventní neděle** - vysluhování sv. Večeře Páně
- 8. prosince - **2. adventní neděle**
- 15. prosince - **3. adventní neděle**
- 22. prosince - **4. adventní neděle**
- 25. prosince - **Boží hod vánoční** - vysluhování sv. VP
- 29. prosince - **Starý rok**
- 5. ledna 2025 - Bohoslužby v novém roce s vysluhováním sv. VP

Evangelium podle Matouš 2,7-12

Tedy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: "Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit." Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary - zlato, kadidlo a myrhu. Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země.

Dnes tomu říkáme betlémská hvězda, betlémské světlo, které se ukázalo v temnotě – znamení, na které lidé čekali. Znamení doby možná také. Zpětně vidíme, že to byl v dějinách velký průlom, protože mesiášské očekávání se konečně začalo naplňovat. Je zvláštní, že to znamení přišlo, jak k moudrým, tak i k obyčejným pastýřům. Tedy stejně jako vědci a badatelé mohou uvěřit a není to nic proti jejich bádání, tak i obyčejní a prostí lidé mohou uvěřit Boží zvěsti.

Herodes je postava, která symbolizuje státní moc, ale také strach, že o toto výsadní postavení přijde. Proto můžeme pozorovat, jak narůstá jeho krutost (nakonec nechá vyvraždit všechna nemluvňátka široko daleko), když se doslechne, že by jeho postavení mohlo být ohroženo. Takhle se chovají dodnes všichni státníci v nedemokratických režimech. Ale i lidé, kteří chtějí získat moc nad druhým. Myslí si, že jejich moc je taková, že dokáže překazit i Boží plán s člověkem.

Zvláštní je, že v lidech je ta touha rozpoznat různá božská znamení stále. Chtějí něco ze svého života pochopit nebo chtějí vědět jak to s nimi v budoucnu bude. A tak mají svá znamení, na která se upínají a věří jim, ale stejně jim to na klidu moc nepřidává. Znamení v Ježíši Kristu je jiné a je univerzální, není jen pro Ryby a Berany, ale pro všechny. Sám Herodes Boží znamení neignoroval, jenomže jej ta zpráva stejně nakonec tak nějak obešla. A tak je to i dnes, některé právě toto znamení obejde a není to proto, že by o něm neslyšeli. Slyší o něm každoročně, ale nějak se mívá účinkem. Jak by přeci mohl nějaký Ježíšek něco skutečně změnit. Proto dále bezcílne pátrají po nějakém tom zvláštním znamení pro jejich život, ale jsou stále bezúspěšní. Možná si říkají, a jak by mohlo obyčejné dítě něco změnit? Ale přitom naše lidská zkušenost je, že dítě nám změni život. Že nám do něj vnese úplně jiné pohledy a priority, že nás v mnohém obohatí, i když my jsme ti, kdo jej nejdříve tímto světem provází. Pak to bude možná jednou to naše dítě, které se o nás nakonec postará, které nás doprovodí na poslední cestě. To je jeden možný pohled. Ale přitom nejde o to, že bychom své vlastní dítě měli nějak zbožšťovat.

Ježíš přichází do světa jako chudé malé dítě. Sám Bůh se vtěluje do tohoto světa. Přibližuje se k člověku v bezbranném dítě, v člověku Ježíši. Jak nás tato zpráva oslovuje? Je neuvěřitelná, že? Spíše bychom věřili tomu, kdyby se Bůh zrodil jako skutečný král a vládce, který převezme svou moc nad světem. Zlé vládce smete a nastolí dokonalý mír. Ale my své vládce už máme. Bůh přichází jinak, nepřichází měnit naše vnější poměry, přichází změnit tvrdé lidské srdce. Protože my sami nejsme jen čistě dobří, také máme své stinné stránky, tak přichází Bůh jako světlo do naší temnoty. Přichází v nás budit soucit s lidským stvořením. Přichází v nás probouzet lásku, která není sobecká, ale trpělivá, laskavá, která nezávidí, která se nevychloubá a není domýšlivá. Lásku, která nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Lásku, která nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Tak přichází Bůh. A tak, i když jej mnozí čekali a vyhlíželi, nakonec takového Boha nepřijali. Člověk, který nechce Boha pustit do svého srdce, aby jej proměnil, ale chce po Bohu, aby změnil jenom ty okolo, takový se skutečně s jeho přicházením mívá i dnes.

Modlitba: Pane Bože, v Ježíši Kristu jsi nám ukázal svou skutečnou lidskou tvář a charakter svého přicházení do tohoto světa. Slavíme Vánoce abychom si právě toto připomínali. Chceme u sebe objevovat takovou lásku, která má v sobě lidskost a porozumění s druhým člověkem. Toužíme se obdarovávat nejen věcnými dary, ale i pěknými vztahy mezi sebou navzájem. Prosíme, abys nám ukazoval cestu jeden k druhému. Abys byl našim světlem v temnotě, naší nadějí a silou v časech dobrých i zlých. **Amen.**